

Mál nr. 239/2018**M og
váttryggingafélagið V v/ frítímaslysáttryggingar.****Ágreiningur um hvort málskotsaðili hafi orðið fyrir meiðslum með þátttöku í handalögmálum.**

Málskot, móttekið 12.8.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 16.8.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Aðfaranótt 20. júlí 2017 varð M fyrir líkamsárás á Ingólfstorgi í Reykjavík. Lögregla var kvödd á vettvang. Í skýrslu henar um atvikið segir að M hafi kvartað undan höfuðverk og fundið til í vör. Hún kvaðst ekki muna nákvæmlega hvað hafi gerst en kvað tiltekinn mann, A, hafa verið að áreita sig og B, vinkonu sína. Hún hafi sagt A að hætta og þá hafi hann slegið til hennar og sparkað í að minnsta kosti tvisvar sinnum. Kvaðst M hafa fallið í jörðina í átökunum, en muni ekki nákvæmlega hve högginn eða spörkin voru mörg. Hún kvaðst ekki þekkja A, en vissi að hann hafi búið í Danmörku.

B kvaðst hafa ásamt M verið í biðröð við söluturn á Ingólfstorgi þegar A hafi fyrst komið að þeim. Hafi hann verið utan í þeim í biðröðinni og hafa verið „full ágengan“. Hafi hann verið að káfa á B án hennar samþykkis og hafi hún ekki verið ánægð með það. Hafi M þá tekið upp hanskan fyrir B og sagt A að láta þær í friði. Einhver orðaskipti hafi orðið á milli þeirra þar sem A kallaði M feita en B kvaðst ekki vera klár á því hvað annað var sagt. Að lokum hafi M ýtt A frá og þá hafi A kýlt M til baka með lokuðum hnefa. „Þá hófust átök þar sem [M] reyndi að verja sig og slá til baka en [A] hafði greinilega yfirhöndina.“ Hafi hann kýlt M og sparkað með hné í andlit hennar þar sem hann stóð yfir henni. Einhvern veginn hafi það svo endað með því að A lá á bakinu og sparkaði í bók M og andlit hennar þar sem hún hafi staðið yfir honum. Aðspurð kvaðst B ekki vera viss hvort M hafi dottið og lent með höfuðið í jörðinni, en taldi A einhvern veginn hafa snúið hana niður. Hún hafi þó ekki séð það nógu vel.

Lögregla ræddi í sameiningu við vitnin D og E, félagi M. Þeir kváðu A hafa verið að áreita þær M og B og hafi hann eitthvað verið að snerta þær án þess að þær vildu það. Kvað D að A hafi byrjað að öskra á þær og þá hafi M ýtt honum í burt. Hafi A þá slegið M og sparkað í hana, „tæklað“ hana svo niður og sparkað afur í höfuð hennar. Hafi þeir D og E þá reynt „að draga hann af henni“ og þá hafi hann sparkað að minnsta kosti tvisvar aftur í hana liggjandi.

F, starfsmaður veitingastaðar við hlið vettvangsins, kvaðst hafa fengið fregnir af atvikinu og hafi hún hlaupið út „til að stöðva slagsmálin“. Aðspurð kvað F hafa séð A slá M en var ekki viss um hvort það hafi verið með opnum lófa eða ekki. Síðan hafi hún séð A draga M niður í jörðina þannig að höfuð hennar skall í steypuna og átökin halda áfram í jörðinni eftir það, þar sem M hafi sparkað frá sér og A lamið og sparkað í M. Aðspurð hafi F ekki vitað hve mörg högginn voru en taldi að M hafi lent með höfuðið í steypunni.

M nýtur váttryggingarverndar samkvæmt frítímaslysáttryggingu fjölskyldutryggingar hjá V. M hefur hefur krafist bóta úr slysáttryggingunni vegna þeirra meiðsla sem hún hlaut í átökum þeim sem að framan greinir. V hefur hafnað bótaskyldu þar sem tjónsatburðinn megir rekja til handalögmála en samkvæmt skilmálum váttryggingarinnar bæti váttryggingin ekki slys sem váttryggður verður fyrir við slíkar aðstæður.

Álit.

Samkvæmt váttryggingarskilmálum frítímaslysáttryggingar þeirrar sem hér er til skoðunar greiðir félagið bætur vegna slyss er sá sem váttryggður er, verður fyrir eins og segir í skilmálunum. Í einni grein skilmálanna eru ákvæði er varða takmarkanir á bótaskyldu. Þar segir m.a. að ekki séu bætt slys sem váttryggður verður fyrir í handalögmáli eða við þátttöku í refsiverðum verknaði. Hér er um að ræða undanþáguákvæði frá meginskyldu félagsins að greiða bætur vegna slyss sem váttryggður verður

fyrir. V hefur sönnunarbyrði um það að M hafi orðið fyrir meiðslunum í handalögmáli þannig að það geti hafnað bótaskyldu.

Eina lýsingin á tildrögum þess að M varð fyrir meiðslum umrætt sinn er að finna í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu eins og að ofan greinir. Af þeirri lýsingu má ráða að A hafi verið að áreita M og vinkonu hennar og m.a. verið að káfa á þeim, þar sem þær stóðu í biðröð fyrir utan sölurnar. Hafi M þá beðið A að láta þær í friði. A virðist ekki hafa sinnt því og virðist sem komið hafi til einhvers orðaskaks milli M og A og hafi A hreytt ókvæðisorðum að M, svo sem að hún væri feit. Mun M þá hafa ýtt eða stuggað við A. Við það brást A við með því að kýla og sparka í M svo hún féll í jörðina. Svo er að sjá að í þeirri stöðu hafi M sparkað frá sér. Af því sem ráða má af lýsingu vitna lét A handarhögg og fótspörk dynja á M uns þau voru skilin að. Þrátt fyrir að til orðaskipta hafi komið á milli M og A og M hafi ýtt við A í því skyni að bægja frá frekari áreitni af hans hálfu verður ekki talið, eins og lýsing atvika liggur fyrir, að til handalögmála hafi komið er M varð svo fyrir hinni beinu líkamsárás af hálfu A. Að því marki sem M kann að hafa sparkað frá sér í þeim átökum sem á eftir fylgdu verður ekki annað ráðið en það hafi verið í því skyni að verja sjálfa sig fyrir þeim höggum sem hún varð fyrir frá hendi A. Að öllu virtu verður ekki talið nægilega í ljós leitt samkvæmt gögnum málsins að M hafi orðið fyrir meiðslunum með þátttöku í handalögmáli. Af því leiðir að V getur ekki borið fyrir sig fyrrgreint undanþáguákvæði vátryggingarskilmálanna. M á því rétt á óskertum bótum úr frítímaslysatryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M, á rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu hjá V.

Reykjavík, 18. september 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.